

31972L0166

2.2.1972

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 103/1

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 24 aprilie 1972
privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și
introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi

(72/166/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 100,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Adunării,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social;

întrucât obiectivul tratatului este să creeze o piață comună similară în principiu unei piețe naționale și întrucât una dintre condițiile esențiale pentru a realiza acest lucru este asigurarea liberei circulații a bunurilor și a persoanelor;

întrucât singurul scop al controlului la frontieră al asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru folosirea vehiculelor cu motor este protejarea intereselor persoanelor care pot fi victimele unor accidente cauzate de astfel de vehicule; întrucât existența acestor controale la frontieră se datorează cerințelor diferite în acest domeniu ale fiecărui stat membru;

întrucât aceste diferențe pot împiedica libera circulație a vehiculelor cu motor și a persoanelor în interiorul Comunității; întrucât, în consecință, acestea au efect direct asupra înființării și funcționării pieței comune;

întrucât Recomandarea Comisiei din 21 iunie 1968 privind controlul vamal al călătorilor care traversează frontierele intra-comunitare solicită statelor membre să efectueze controale asupra călătorilor și asupra vehiculelor cu motor ale acestora numai în împrejurări excepționale și să îndepărteze barierele fizice de la posturile vamale;

întrucât este de dorit ca locuitorii statelor membre să devină mai conștienți de realitatea pieței comune și, în acest scop, să se ia măsuri de liberalizare suplimentară a reglementărilor referitoare la circulația persoanelor și a vehiculelor cu motor care circulă între statele membre; întrucât necesitatea unor asemenea măsuri a fost în mod repetat subliniată de membrii Adunării;

întrucât o asemenea relaxare a normelor referitoare la circulația călătorilor reprezintă încă un pas în direcția deschiderii reciproce a piețelor statelor membre și creării unor condiții similare celor ale unei piețe naționale;

întrucât eliminarea verificărilor cărților verzi ale vehiculelor care provin în mod obișnuit dintr-un stat membru și care intră pe teritoriul altui stat membru se poate realiza printr-o convenție încheiată între cele șase birouri naționale ale asigurătorilor, prin care fiecare birou național garantează acordarea de despăgubiri în conformitate cu dispozițiile legislației interne, în cazul oricărei pagube sau vătămări care dă dreptul la despăgubiri și care a fost cauzată pe teritoriul său de unul dintre aceste vehicule, indiferent dacă este asigurat sau nu;

întrucât o asemenea convenție de garantare presupune că toate vehiculele cu motor comunitare care se deplasează pe teritoriul comunitar beneficiază de asigurare; întrucât legislația internă a fiecărui stat membru trebuie, prin urmare, să prevadă asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de vehicule, asigurare care va fi valabilă pe întreg teritoriul comunitar; întrucât legislația internă poate prevedea exceptarea anumitor persoane și a anumitor tipuri de vehicule;

întrucât sistemul prevăzut în prezenta directivă poate fi extins și asupra vehiculelor care provin în mod obișnuit de pe teritoriul unei țări și pentru care birourile naționale ale celor șase state membre au încheiat o convenție similară,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

În sensul prezentei directive:

1. „vehicul” înseamnă orice vehicul cu motor destinat transportului pe uscat și acționat în mod mecanic, dar care nu se deplasează pe șine, inclusiv orice tip de trailer, indiferent dacă este cuplat sau nu;
2. „parte vătămată” înseamnă orice persoană îndreptățită să primească o despăgubire pentru orice pagubă sau vătămare provocată de vehicule;
3. „birou național al asigurătorilor” înseamnă o organizație profesională constituită în conformitate cu Recomandarea nr. 5 adoptată la 25 ianuarie 1949 de Subcomitetul pentru transport rutier al Comitetului pentru transport pe uscat din cadrul Comisiei Economice pentru Europa a Națiunilor Unite și care reunește asigurătorii dintr-un stat membru autorizați să încheie asigurări obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse de vehicule cu motor;
4. „teritoriul din care provine în mod obișnuit vehiculul” înseamnă
 - teritoriul statului în care este înmatriculat vehiculul; sau
 - în cazurile în care nu se solicită înmatricularea unui anumit tip de vehicul, dar vehiculul are un tichet de asigurare sau un semn distinctiv similar plăcuței de înmatriculare, teritoriul statului în care s-a eliberat tichetul de asigurare sau semnul respectiv; sau
 - în cazurile în care pentru anumite tipuri de vehicule nu se solicită placă de înmatriculare, tichet de asigurare și nici vreun semn distinctiv, teritoriul statului în care deținătorul vehiculului este rezident permanent;
5. „carte verde” înseamnă un certificat internațional de asigurare eliberat în numele unui birou național în conformitate cu Recomandarea nr. 5 adoptată la 25 ianuarie 1949 de Subcomitetul pentru transportul rutier al Comitetului pentru transport pe uscat din cadrul Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite.

Articolul 2

(1) Statele membre se abțin să efectueze verificări ale asigurării obligatorii de răspundere civilă a vehiculelor care în mod obișnuit provin de pe teritoriul unui alt stat membru.

De asemenea, statele membre se abțin să efectueze verificări ale asigurării la vehiculele care în mod obișnuit provin de pe teritoriul unei țări terțe și care intră pe teritoriul lor de pe teritoriul altui stat membru. Cu toate acestea, statele membre pot efectua verificări prin sondaj.

(2) În ceea ce privește vehiculele care provin în mod obișnuit de pe teritoriul unui stat membru, dispozițiile prezentei directive, cu excepția articolelor 3 și 4, se aplică:

- după încheierea unei convenții între cele șase birouri naționale ale asigurătorilor prin care fiecare birou național garantează, în concordanță cu prevederile legislației sale interne în domeniul asigurărilor obligatorii, soluționarea cererilor de despăgubire rezultate în urma accidentelor provocate pe teritoriul său de vehicule care provin în mod obișnuit de pe teritoriul altui stat membru, indiferent dacă aceste vehiculele sunt asigurate sau nu;
- de la data stabilită de către Comisie după ce aceasta, în strânsă cooperare cu statele membre, s-a asigurat că o asemenea convenție a fost încheiată;
- pe durata acestei convenții.

Articolul 3

(1) În conformitate cu dispozițiile articolului 4, fiecare stat membru ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că răspunderea civilă pentru pagubele produse de vehiculele care provin în mod obișnuit de pe teritoriul lor să fie acoperită prin asigurare. Aceste măsuri stabilesc aria răspunderii civile acoperite de asigurare, precum și termenii și condițiile asigurării.

(2) Fiecare stat membru ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că prin contractul de asigurare sunt acoperite:

- în conformitate cu legislația în vigoare în alte state membre, orice pagubă sau vătămare provocată pe teritoriul acelor state;
- orice pagubă sau vătămare suferită de resortisanții statelor membre în timpul unei călătorii ce leagă direct două teritorii în care se aplică Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în cazul în care nu există un birou național al asigurătorilor răspunzător pe teritoriul traversat; în acest caz, paguba sau vătămarea se despăgubesc în conformitate cu legislația internă în vigoare privind asigurarea obligatorie în statul membru de pe teritoriul căruia provine în mod obișnuit vehiculul.

Articolul 4

Un stat membru poate deroga de la dispozițiile articolului 3 cu privire la:

- (a) anumite persoane fizice sau juridice, publice sau private; lista acestor persoane se întocmește de către statul interesat și se comunică celorlalte state membre și Comisiei.

Un stat membru care derogă astfel de la aceste dispoziții ia măsurile necesare pentru a se asigura că sunt plătite despăgubiri pentru orice pagubă sau vătămare provocată pe teritoriul unui alt stat membru de către vehicule care aparțin unor asemenea persoane. Acesta desemnează, în special, o autoritate sau un organism din țara în care s-a produs paguba sau vătămarea, care să-și asume răspunderea pentru despăgubirea părților vătămate, în conformitate cu legislația statului respectiv, în cazurile în care procedura menționată la articolul 2 alineatul (2) primul paragraf nu este aplicabilă. Statul membru notifică celelalte state membre și Comisia în legătură cu măsurile întreprinse;

- (b) anumite tipuri de vehicule sau anumite vehicule care au o plăcuță specială; lista acestor tipuri sau a acestor vehicule se alcătuește de către statul în cauză și se comunică celorlalte state membre și Comisiei.

În acest caz, celelalte state membre își rezervă dreptul de a solicita, la intrarea unui asemenea vehicul pe teritoriul lor, ca deținătorul vehiculului să posedă carte verde valabilă sau să încheie un contract de asigurare la trecerea frontierei, în conformitate cu cerințele statului membru implicat.

Articolul 5

Fiecare stat membru se asigură că, în cazul producerii pe teritoriul său a unui accident de către un vehicul care provine în mod obișnuit de pe teritoriul altui stat membru, fără a aduce atingere obligațiilor menționate la articolul 2 alineatul 2 primul paragraf, biroul național al asigurătorilor obține informații:

- cu privire la teritoriul din care provine în mod obișnuit vehiculul și la numărul de înmatriculare, după caz;
- în măsura posibilului, cu privire la detaliile asigurării vehiculului, înscrise în cartea verde care este în posesia deținătorului vehiculului, în măsura în care aceste detalii sunt solicitate de statul membru de pe teritoriul căruia provine în mod obișnuit vehiculul.

De asemenea, fiecare stat membru se asigură că biroul comunică aceste informații biroului național al asigurătorilor din statul de pe teritoriul căruia provine în mod obișnuit vehiculul.

Articolul 6

Fiecare stat membru adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că vehiculele care în mod obișnuit provin de pe teritoriul

unei țări terțe sau de pe teritoriul aflat în afara Europei al unui stat membru și care intră pe teritoriul în care se aplică Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene nu vor fi folosite pe teritoriul său cu excepția cazului în care pagubele sau vătămările provocate de aceste vehicule sunt asigurate, în conformitate cu cerințele legislațiilor diferitelor state membre cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de vehicule, pe întreg teritoriul pe care se aplică Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene.

Articolul 7

(1) Orice vehicul care provine în mod obișnuit de pe teritoriul unei țări terțe sau de pe teritoriul aflat în afara Europei al unui stat membru, înainte de a intra pe teritoriul în care se aplică Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, trebuie să prezinte fie o carte verde valabilă, fie un certificat de asigurare încheiat la trecerea frontierei, în baza căruia vehiculul este asigurat în conformitate cu articolul 6.

(2) Cu toate acestea, vehiculele provenite în mod obișnuit de pe teritoriul unor țări terțe vor fi considerate ca vehicule care provin în mod obișnuit din Comunitate, în cazul în care birourile naționale ale tuturor statelor membre garantează individual, fiecare în conformitate cu propriile dispoziții legale privind asigurarea obligatorie, plata despăgubirilor pagubelor produse în accidente provocate pe teritoriul lor de astfel de vehicule.

(3) După ce se asigură că obligațiile din alineatul precedent au fost îndeplinite, în strânsă cooperare cu statele membre, Comisia stabilește data de la care statele membre nu vor mai solicita elaborarea documentelor menționate la alineatul 1, precum și tipurile de vehicule care beneficiază de acest regim.

Articolul 8

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru aplicarea prezentei directive până la 31 decembrie 1973 și informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 9

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 24 aprilie 1972.

Pentru Consiliu,

Președintele,

G. THORN